

Quibus autem maioribus, quo auo atauoque sit progeneratus, anceps est & inter eruditos longa multumque iactata contentio. Sopiemus litem, qua tot æui medii annales perstrepunt, si Conradum ipsum nulla prorsus natalium cognatione Carolidis innexum fuisse asseuerauerimus. Interim ne more Alexandrino nodum Gordio æmulum proteruo ictu rumpere velle videamur (d), rationibus agendum est. Primum igitur Carolida-

Non fuit Carolingus,

A 2

4. de vita Othmari, Alemanniam ab Imperat. missi administrabant ea potestate, qua Berthold & Erchanger, ait Goldastus in notis ad b. l. Sed coniecturæ sunt, vt dixi, e quibus hoc conficitur, aut Glismudam fuisse stirpis sueuicæ furculum, aut Conradum non fuisse generis Carolini. Enimvero pro peccatis maiorum, qui Othmarum vexauerant, satisfacit. Peccauerant Werinhere & Ruathardus, Sueuicæ Comites. Ergo sunt Conradi maiores. Maiores autem vel paterni sunt vel materni. Si paternos admittis, nouum quid, at parum dicis consentaneum, e Sueuicæ Comitum genere natum fuisse Conradum: & iis gratum facis, qui Conradum a Carolingica prosapia non masculina modo; sed feminina quoque quam longissime remotum volunt. Sed cum noua veris, consentaneis insolita præferre turpe sit historiarum conditori, in Sueuicas origines Conradum coniici non ferimus, vtpote cuius e Francorum genere ortus, non tamen regio, vbique celebrantur. Reliquum igitur est, vt maiores materni sint intelligendi & ob id ipsum Glismudæ nomen, vagum adhuc & natiuis sedibus excussum, Sueuorum stemmati postliminio inferendum.

d) quod facit 1) Anonymi vetus Chronicon Regum Francorum in Bibliotheca Vindob. apud Lambec. Lib. 2. p. 394. Reginonis Chronico MSCto sine vlllo interuallo statim subiunctum, cuius auctor vixit sub Conrado II. Salico, quem in fine ait adhuc regnare, cum eius genealogiam, obscuram ceterum historicis, clare

